

SŁOWNICTWO.

Wyrazy z gwary ludowej, tyżące się leśnictwa i lasu
(P. Sylwan 1908 str. 73).

Jerk = żarnowiec, w innych okolicach = janowiec.

Jewir = trzaska, oddzielająca się od pnia między 2-ma zacięciami przy ścinaniu drzewa.

Jętka = bant, nazwa ciesielska poziomej poprzecznicy w krokwiach. *Jętki* = żerdzie w stodołach nad klepiskami dla suszenia zboża. *J.* = banty, deski łączące krokwie, wiązanie na budynku.

Kaczan = sosna karłowata, gdzieindziej młode drzewko, pieńek po ściętem drzewie.

Kadłub = kubek, wydłubany w pniu ściętego drzewa.

Kadyk = jałowiec.

Kajda = torebka drewniana, używana przez kosiarzy do przechowywania osełki.

Kałka = młot drewniany do wbijania kołków.

Kantak = belka w kwadrat obrobiona.

Karcz = pniak z korzeniami, stąd „karczować“.

Karczówka = motyka do karczowania drzew.

Karklina = zarośla, iwy.

Karkoszki = suche gałęzie, patyki albo sęki.

Karkulce = drążki drewniane od warsztatu tkackiego przymocowane do ściany.

Karpa, karpina = pniaki wogóle, pniaki z korzeniami, wykarczowane.

Karszlak = nizkie, sękaty i krzywe drzewo, zdatne tylko na opał.

Kepiak = świerk mały, niewyrośnięty, krzaczasty.

Kepiny = zarośla na wodzie.

Kier = budować w kier, t. j. w zrąb, na zakład, w węgiel, nie na słupy.

Kiercina = zarośla na mokrych łąkach.

Kierz = krzak.

Kiprzyna = wierzbówka (*Epilobium angustifolium*).

Klenieć = płozy u sań, albo materyał zdatny na wyrób płożów.

Kłęczary — rodzaj sań krótkich, do wywózki dłużyć z lasu. Na jednej połowie sań spoczywa koniec grubszy, na drugiej cieńszy.

Kłuba = wicie, używane przy spajaniu drewna w tratwy.

Kłucz = krzywy kawałek żerdzi, na którym wiesz się w szałasie kocioł z żętycą; = drąg u żórawia przy studni, do którego przyczepia się wiadro.

Knować = rąbać, ciąć, przecinać drzewa lub gałęzie.

Knutel = krótki kawałek kija, krótki, obłamany kawałek gałęzi.

Kobylica = rusztowanie dla traczów.

Kocierba = czeremcha.

Kokora = krzywka, belka wygięta, używana przy budowie okrętów.

Kołanica = ćwiartka, czwarta część rozłupanego, grubego drzewa.

Kełcze = chrust, suche pręcie na opał.

Komięga = łódka, wydłubana z kłoca.

Kopanina = korczunek, trzebisko, pole wyrobione z lasu.

Korka, koreczka = chodak drewniany z lekkiego drewna, n. p. sosnowego, topolowego, z wierzchem skórzanym.

Korniak = pniak, albo grube korzenie przy pniaku.

Korzeniówka = rodzaj naczynia, plecionego z korzeni sosnowych.

Korzennik = ul z kory, przywiązany do drzewa.

Koszlon = drzewo krzywo rosnące, do budowy niezdatne.

Kozienica = sosna.

Kozłowina = drewno zdatne na kozły do dachów.

Krakula = kawał krzywego drewna, wysyłany przez sołtysa na zwołanie zgromadzenia.

Krecha = gaik, niewielki kawałek lasu.

Krępulec = krzywa sosna.

Krygiełek = wierzchołek drzewa.

Krzesz = drewno kruchsze sosen z części ku północy zwróconej (Kaszuby).

Krzywosz = krzywa sosna.

Kujawa = miejsce nieurodzajne wśród pola lub wśród lasu.

Kurośleпина = trzmielina (*Evonymus europea*).

Kurzeń, kureń — chata w lesie, albo pod lasem, służąca dla gajowych.

Kurzydło = drewno spruchniałe, używane do podkuwania pszczół podczas wybierania miodu.